

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Danciu Ghenadie în numele inculpatului Zbîrnea Vasilii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2020 și sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 04 decembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Zbîrnea Vasilii XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 03.07.2019 – 04.12.2019;

Instanța de apel: 11.01.2020 – 18.05.2020;

Instanța de recurs: 18.08.2020 – 27.01.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 04 decembrie 2019, Zbîrnea Vasilii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiind-ui stabilită pedeapsa de 180 (una sută optzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Zbîrnea Vasilii, la data de 29.05.2019, în jurul orelor 16:20, aflându-se în incinta camerei de prezentare spre recunoaștere a Inspectoratului de Poliție Centru a mun. Chișinău a IGP al MAI, amplasat în mun. Chișinău, str. Bulgară 40, acționând din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu obrăznicie deosebită, a inițiat un conflict cu colaboratorul de poliție a IP Centru, Mojin Pavel, care documenta faptul acțiunilor huliganice comise de Zbîrnea Vasilii în apropierea străzii Ferarilor, mun. Chișinău, și exprimându-se necenzurat, în ton ridicat, în adresa acestuia și a altor colaboratori ce s-au apropiat la strigătele lui Zbîrnea Vasilii, ultimul i-a amenințat cu aplicarea violenței fizice, după care a aplicat o lovitură cu capul în geamul din cameră, deteriorându-l.

Acțiunile lui Zbîrnea Vasilii au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile*

intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor.

3. Nefiind de acord cu sentința instanței, a declarat apel avocatul Ghenadie Danciuc în numele inculpatului Zbîrneș Vasiliu, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a înceta procesul penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, cu atragerea la răspundere contravențională conform art. 354 din Codul contravențional.

3.1. În motivarea apelului, avocatul a menționat că:

- trăsătura esențială a huliganismului este încălcarea grosolană a ordinii publice. Conform Hotărârii Explicative a Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006, pct. 3, „este necesar de explicat că, în sensul art. 287 Cod penal, prin „violență” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă” sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe conform dispoziției art. 287 Cod penal.

- în speță, procurorul nu a probat că amenințarea adresată colaboratorului de poliție ar putea cauza în caz de realizare o dereglare de scurtă durată a sănătății sau pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă. Prin urmare, fapta incriminată nu poate constitui infracțiune de huliganism. Un rol important la calificarea infracțiunii drept huliganism, atât penal cât și contravențional îl constituie motivul huliganic;

- din datele obiective ale cauzei reiese că între acțiunile inculpatului au fost provocate de relațiile personale ostile provocate de către colaboratori de poliție, cu care inculpatul a intrat în conflict. Din care reiese lipsa motivelor huliganice și ca urmare lipsa infracțiunii de huliganism;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2020, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Zbîrneș Vasiliu, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Zbîrneș Vasiliu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reținut declarațiile inculpatului Zbîrneș Vasiliu, și analizându-le prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, le-a apreciat ca fiind neveridice, or, inculpatul a relatat astfel de circumstanțe în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Astfel, deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel a reținut că vinovăția acestuia se demonstrează prin următoarele probe: declarațiile martorilor Stratienco Roman, Mojin Pavel, Rusu Ion, Doroftei Tudor.

Instanța de apel analizând și apreciind declarațiile indicate supra prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, le-a apreciat ca fiind pertinente, concludente și utile, care coroborează între ele și indică indubitabil că inculpatul a comis anume infracțiunea pentru care a fost condamnat, aceste probe coroborează și cu procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.05.2019, prin care a fost supusă cercetării camera de prezentare spre recunoaștere din IP Centru al DP Chișinău (f.d.10-11), și stări de fapt stabilite de prima instanță, care fiind cumulate indică asupra faptului că acțiunile inculpatului Zbîrnea Vasilii întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a respins argumentele apelantului în partea în care s-a invocat că inculpatul a comis contravenția prevăzută de art. 354 din Codul contravențional, or, în ședința instanței de apel s-a stabilit cu certitudine că Zbîrnea Vasilii la data de 29.05.2019, în jurul orelor 16:20, aflându-se în incinta camerei de prezentare spre recunoaștere a Inspectoratului de Poliție Centru a mun. Chișinău a IGP al MAI, acționând din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu obrăznicie deosebită, a inițiat un conflict cu colaboratorul de poliție a IP Centru, Mojin Pavel, care documenta faptul acțiunilor huliganice comise de Zbîrnea Vasilii în apropierea str. Ferarilor, mun. Chișinău, și exprimându-se necenzurat, în ton ridicat, în adresa acestuia și a altor colaboratori ce s-au apropiat la strigătele lui Zbîrnea Vasilii, ultimul i-a amenințat cu aplicarea violenței fizice, după care a aplicat o lovitură cu capul în geamul din cameră, deteriorându-l.

Reiterând prevederile art. 14, 51, 52, 113, Cod penal, instanța de apel a notat că infracțiunea de huliganism, prevăzută la alin. (1) art. 287 din Cod penal, se poate realiza prin comiterea uneia dintre următoarele acțiuni: 1) acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de: a) aplicarea violenței asupra persoanelor; b) amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; c) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice; 2) acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism; 3) acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită."

Raportând semnele componenței de infracțiune stabilite de art. 287 alin. (1) din Codul penal, instanța de apel a reținut că în faptele comise de inculpatul Zbîrnea Vasilii la data de 29.05.2019, în jurul orelor 16:20, în incinta Inspectoratului de Poliție Centru al DP Chișinău, sunt întrunite semnele și elementele obligatorii ale componenței de infracțiune stabilite de art. 287 alin. (1) din Codul penal, iar careva temeiuri de a-l recunoaște vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 din Codul contravențional lipsesc, relevant

fiind și faptul că încălcarea grosolană a ordinii publice s-a soldat cu deteriorarea bunurilor, totodată, din declarațiile martorului Mojin Pavel, care a fost audiat sub jurământ și fiind preîntâmpinat de răspunderea ce o poartă în baza art. 312 Cod penal, rezultă că inculpatul l-a amenințat cu aplicarea violenței fizice.

La acest capitol, instanța apreciază critic declarațiile inculpatului Zbîrneș Vasiliu care neagă faptul amenințărilor, această versiune fiind combătută prin probe administrate în cauză.

Comportamentul inculpatului a constat în lovituri cu capul în masă, în geamul din cameră, aruncarea telefonului mobil, exprimarea cuvintelor necenzurate în adresa colaboratorilor de poliție, amenințarea cu aplicarea violenței fizice, urmate de acțiuni violente realizate demonstrativ în public. Se reține că acțiunile respective nu au fost provocate prin nimic, iar din declarațiile inculpatului, rezultă că a manifestat un astfel de comportament din motiv, după cum a declarat ultimul, *„îi era frică deoarece colaboratorii de poliție au indicat numele corect al fostei sale soții, ceea ce l-a făcut să creadă că ceva se întâmplă”*.

Astfel, prin conduita sa inculpatul a dat dovadă de obrăznicie deosebită.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă: făptuitorul înțelege că încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, că aplică violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și că acțiunile sale, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

De asemenea, ținând cont de faptul că, urmare a deteriorării geamului în camera pentru efectuarea acțiunilor procesuale de prezentarea spre recunoaștere a persoanelor, a fost sistată temporar activitatea normală a Inspectoratului de Poliție Centru al DP Chișinău, circumstanță, ce denotă și existența încălcării grosolane a ordinii publice.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că acțiunile inculpatului au fost calificate corespunzător, iar careva temeiuri de încetare a procesului penal nu se atestă.

Cu referire la individualizarea și stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Zbîrneș Vasiliu, în opinia instanței de apel, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 76, 77, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, aplicând o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

5. Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor, avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Zbîrneș Vasiliu, a declarat recurs ordinar, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încetat procesul penal, din motiv că fapta nu întrunește

elementele infracțiunii, cu atragerea la răspundere contravențională conform art. 354 Cod Contravențional.

5.1. În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanțelor, fapta condamnatului nu întrunește elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

- fapta condamnatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal, fiind doar o contravenție prevăzută la art. 354 Cod Contravențional;

- în speță, procurorul nu a probat că amenințarea adresată colaboratorului de poliție ar putea cauza în caz de realizare o dereglare de scurtă durată a sănătății sau pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă. Prin urmare fapta incriminată nu poate constitui infracțiune de huliganism.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este vădit neîntemeiat, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea acestuia, din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarate în speță, Colegiul penal atestă că avocatul inculpatului a invocat în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, însă Colegiul penal a stabilit că invocarea temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, nu a fost completată cu argumente și motive corespunzătoare temeiurilor respective.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal apreciază că recursul în respectiva parte este declarativ și nu va examina cauza prin prisma pretinselor erori întrucât instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, astfel, instanța nu are competența de a completa din oficiu un recurs nemotivat.

Cu referire la argumentele recursului prin prisma temeiului prevăzut art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, *potrivit căruia: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal analizând hotărârile atacate prin prisma respectivei erori, a stabilit că argumentele recurentului sunt vădit neîntemeiate, ce rezultă din propria apreciere a materialului probator administrat în speță.

În acest sens, Colegiul penal constată că recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, expunând o proprie opinie asupra probelor administrate, însă la acest capitol este necesar de menționat că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Astfel, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc indubitabil vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Totodată, la analiza concluziilor instanței de apel în raport cu esența conținutului probelor administrate, Colegiul penal nu a stabilit nici o discrepanță între constatările instanței și conținutul real și obiectiv al probelor administrate la caz.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal conchide că instanțele de fond la judecarea cauzei au acordat deplină eficiență prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și s-au expus corespunzător normei vizate asupra tuturor probelor.

Totodată, urmează a fi evidențiat faptul că infracțiunea de huliganism, prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal, se poate realiza prin comiterea uneia dintre următoarele acțiuni: acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de: a) aplicarea violenței asupra persoanelor; b) amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; c) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice;

2) acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism; 3) acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită.

Astfel, Colegiul penal consideră că instanțele de fond corect au stabilit că acțiunile inculpatului Zbîrneă Vasilii, care se afla în incinta Inspectoratului de Poliție Centru a mun. Chișinău a IGP al MAI, de încălcare grosolană a ordinii publice, cu obrăznicie deosebită, și inițiere a conflictului cu colaboratorii de poliție, i-a amenințat cu aplicarea violenței fizice, după care a aplicat o lovitură cu capul în geamul din cameră, deteriorându-l, au fost calificate ca infracțiune, fiind stabilită corect întrunirea tuturor elementelor constitutive a componenței prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Deosebirea dintre contravenții și infracțiunea de huliganism, este evidențiată prin faptul că contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente alternativ, exprimate în: 1) aplicarea violenței asupra persoanelor; 2) amenințarea, cu aplicarea violenței, asupra persoanelor; 3) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice.

Se consideră infracțiune de huliganism, prevăzută la art. 287 Cod penal și nu contravenție reglementată la art. 354, 357 sau 363 Cod contravențional, dacă făptuitorul nu se limitează doar la: *acostarea jignitoare, în locuri publice, a persoanei fizice, tulburarea ordinii publice; tulburarea liniștii în timpul nopții, alte acțiuni similare; tragerea din armă de foc, în locuri publice, în locuri rezervate pentru tragere, dar cu încălcarea modului stabilit, însă mai recurge și la aplicarea violenței, la amenințarea, cu aplicarea violenței* sau la opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice.

În astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

La caz, Colegiul penal constată că instanțele de fond s-a pronunțat clar și complet asupra necesității calificării acțiunilor inculpatului în componența de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs în virtutea corectitudinii și temeiniciei motivării expuse de către instanța de apel, pentru a evita repetări inutile, le acceptă și însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, în respectiva cauză.

Astfel, Colegiul penal atestă că alegațiile recurentului cu privire la comiterea erorii de drept, privind încadrare juridică greșită a faptei inculpatului, nu conțin nici o fundamentare atât de fapt cât și de drept.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Danciu Ghenadie în numele inculpatului Zbârnea Vasili, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2020, în cauza penală în privința lui **Zbârnea Vasili XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 martie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor